

בש"פ 7013/16 - אליהו ברץ נגד שלמה צויקלר

בבית המשפט העליון

בש"פ 7013/16

כבוד השופטת ע' ברון
אליהו ברץ

לפני:
ה המבקש:

נ ג ד

שלמה צויקלר

המשיב:

בקשה להעברת מקום דיון מיום 8.9.2016

בשם המבקש: עו"ד אשר אקסלרוד

בשם המשיב: עו"ד ליאב איינס; עו"ד נועה מילשטיין

החלטה

לפני בקשה להעברת מקום דיון ב-ק"פ 46965-01-16 ב-ק"פ 16-ק-46965 מבית משפט השלום בתל אביב-יפו לבית משפט השלום בירושלים. כפי שעה מכתב הטענות, המדובר בקובלנה פלילת, שהגיש המשיב נגד המבקש מכוח סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 בגין פרסומים שנטען שיש בהם משום הוצאת דיבה שפורסמו על ידי המבקש בראש האינטרנט נגד המשיב, על רקע סכסוך שמתנהל בנוגע לזהות חברי עמותת ישיבת "בית אורות" שבירושלים (להלן: הישיבה). סכסוך זה מתברר בימים אלה בבית המשפט המחוזי בירושלים, במסגרת ה"פ 15-04-25362 (להלן: המרצה), ובמקביל לו מתנהלים תיקים נוספים בעילות של לשון הרע, פינוי מושכר, הטרדה מאימה ועוד. בין היתר הגיש המשיב שבע תביעות אזרחות בגין לשון הרע, לרבות נגד המבקש, ובהחלטתי מיום 14.7.2016 הורתתי על העברת מקום הדיון בגין מטל אביב-יפו לירושלים (להלן: ההחלטה).

ה המבקש טוען כי מירב הזכויות הן למחוז ירושלים לאחר שהסתכן סובב סביב היישיבה, שכונת ירושלים, ומכוון

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

שההילך העיקרי, המבררת בבית המשפט המחוזי בירושלים. עוד טוען המבוקש כי מאZN הנוחות נוטה במובhawk לטובת העברת מקום הדיון לירושלים. כך לאחר שהעדים הרלוונטיים מתוגררים בירושלים או בסביבתה, לרבות אלו שנגדם הוגשו הטענות האזרחיות, כמפורט בהחלטה; וגם המבוקש עצמו גר בירושלים. כמו כן טוען כי המשיב עובד בירושלים. לבסוף טוען כי משיקולי הגנות וצדק יש להיעתר לבקשה, וזאת לאחר שקיים ההליך בתל אביב יקשה על המבוקש שמרכז חייו בירושלים לנחל את הגנתו באופן מיטבי, ולכך חשיבות מיוחדת שעה שמדובר בהליך פלילי; וכי לשיטת המבוקש הגשת הקובלנה בתל אביב עולה כדי שימוש לרעה בהליכי משפט.

המשיב טוען כי המבוקש פעל בחוסר תום לב ובשייחו ניכר בכך שהביא את הבקשה ימים ספורים לפני הדיון שקבע ביום 18.9.2016, על אף שהוא נקבע כבר לפני חמישה חודשים, הכל במטרה לעכב את ההליכים. לגופו של עניין טוען כי בית משפט השולם בתל אביב נתונה סמכות מקומית לדון בקובולנה, משהפרושים שנטען שיש בהם משום הוצאה דיבה פורסמו ברשות האינטראנט. המשיב מוסיף טוען כי המבוקש אינו צד להמ冤ה, וממילא אין לה כל קשר לקובולנה שהוגשה נגדו. אשר למАЗן הנוחות טוען המשיב כי המבוקש לא מסביר מדוע יתקשה להגיע לבית משפט השולם בתל אביב, וכייד הדבר יפגע בניהול דיוני ההוכחות. בהקשר זה טוען המשיב כי המבוקש הודה בכתב הגנתו בפרסומים המזוהים לו, ומスクן לא יהיה צריך בשמיות עדים.

דין הבקשה להעברת מקום הדיון להתקבל. כפי שນפק לא אחת, הסמכות לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, היא להעביר את מקום הדיון בעניין מסוים למחווז אחר, חרף קיומה של סמכות מקומית הננתונה לבית המשפט המקורי, ולא בשל העדרה של זו (בש"א 2126/13 ההחלטה הישוב בביתו בע"מ נ' וקנין (2013); בש"א 4385/12 קרנית קרן לפיצויו ונגעי תאונות דרכים נ' אלאלטרש (11.6.2012)). לגופו של עניין, הגיעו לידי מסקנה כי מרבית הזכויות נתונות למחווז ירושלים. פרסומים פורסמו בזיקה לסיכון סביב היישבה שנמצאת בירושלים, ושם גם מתנהל ההליך העיקרי שבמסגרתו מתברר הסיכון. אשר למАЗן הנוחות, גם הוא נוטה להעברת מקום הדיון לירושלים. המבוקש מתגורר בירושלים, המשיב לא הכחיש כי הוא עובד בירושלים, והיישוב שבו הוא גר, כוכב השחר – כפי שעולה מתשובתו לבקשות נושא ההחלטה מיום 14.7.2016 – קרוב יותר לירושלים מאשר לתל אביב. אולם המבוקש לא מפרט מי הם העדים שבכונתו בזמן, אולם מן המתואר לעיל עולה כי יש היגיון רב בכך שמדובר מהתוגררים בסביבת ירושלים. בהקשר זה אין בדי לקבל את טענת המשיב כי לא יהיה צורך בשמיות עדים. זאת, בין היתר, לנוכח טענות הגנה כאלה ואחרות שנטענות בהליכים מסווג זה, שיכול שיינו בפי המבוקש ושמطبع הדברים מקומות צורך בשמיות עדים; אך גם אם המבוקש לא הכחיש את עצם פרסום הדברים.

לפני סיום יער כי מן הראי היה שבקשה זו הייתה מגשת בשלב מוקדם יותר של ההליך, ולא רק לאחר שכבר התקיים דין בתיק וועשרה ימים לפני המועד שנקבע לדין נוסף (שבנטיים בוטל); ואולם בנסיבות המקירה לא מצאתי לנכון לדוחות את הבקשה מלחמת שיהו. ראשית, מכיוון שההודעת העדכון שהמבחן הגיע ביום 8.9.2016 מציין גם עליה מעיין במערכת "נת המשפט", כי הבקשה דין הוגשה כבר לפני חמישה לבית משפט השולם, מתוך הנחה (موظיעת) שהיא תועבר לבית משפט זה. שנית, סעיף 78(א) סיפא לחוק בתי המשפט [נוסח חדש], התשמ"ד-1984 מתייר במפורש העברת של מקום דין גם לאחר שהחל דין בתיק, וזאת בתנאי שהמותב דין בתיק נתן את הסכמתו לכך. עניינו, משהסכמה זו ניתנה על ידי כבוד השופט נ' תבור בהחלטה מיום 13.9.2016, ובויחד מבהיר שהדין היחיד שהתקיים בתיק עסק בטענות מקדמיות, הגיעו לידי מסקנה כי אין באמור כדי להצדיק את דוחית הבקשה, ויש לקוות שבנסיבות המקירה לא ייגרם עיכוב משמעותי בקצב התקדמות התקיק כתוצאה מההעברת מקום הדיון.

סופה של דבר, אני מורה על העברת מקום הדיון ב-ק"פ 46965-01-16 לבית משפט השלום בירושלים.

ניתנה היום, ט"ו באלו התשע"ו (18.9.2016).

שיפט
